

для участі у багатьох зустрічах і консультаціях, що значно перевищує вимоги оригінального мандату по обслуговуванню трьох секторних програм. Він також завжди служив «маленькою Канадою» далеко від рідної країни, зручним ресурсним центром для канадських добровільних радників, які мали честь служити Канаді, допомагаючи Україні.

ЖУРНАЛ «КАНАДА-УКРАЇНА МОНІТОР»

Одразу після проголошення незалежності України, Центр політики і торгівлі Україна-Канада у Оттаві активно спостерігав і відмічав зростаючу діяльність та тісні стосунки між Канадою і Україною у шоквартальному журналі «Канада-Україна Монітор». Перші два роки «Монітор» видавався завдяки ентузіазмові і при нестабільній ad hoc (особливий) фінансовій підтримці. У 1995 році журнал був включений до ПКУП і з 1996 до 1998 рр. виходив під егідою Відділу підтримки програм Нової ПКУП.

Кожний наступний випуск Монітору надавав безпрецедентне висвітлення і пропагування не тільки ПКУП, але й широкого спектра двосторонніх канадсько-українських стосунків. Як тільки державні діячі проголосили про «особливі стосунки» з Україною, «Монітор» доніс новину до 4000-ої цільової аудиторії, яка включає політичних діячів, членів парламенту і сенату, представників ділових кіл, головні англійські та українські засоби масової інформації, університети і бібліотеки по всій країні та канадську українську громаду, яка спостерігала за здійсненням своїх мрій про Україну. Вони читали про державні місії в Україну і Канаду, провінційні та регіональні ініціативи, двосторонню торгівлю і комерційні стосунки, повідомлення міжнародних прес-агентств та про заходи посольства і завжди вагомі статті щодо програм канадської технічної допомоги Україні.

Добровільні радники, які їздили до України, скоро зрозуміли, що українці насправді знали про Канаду дуже мало. Редактори «Монітору» почали ближче співпрацювати з посольством Канади в Києві, формат журналу змінився — додалися розділи українською мовою для читачів в Україні.

Уже в 1996 р. понад 25% видання журналу розповсюджувалось в Україні, доходючи до Кабінету Міністрів України, членів Верховної Ради, українських підприємців, які шукають ділових можливостей в Канаді, та членів Спілки журналістів України. Була створена власна сторінка на Інтернеті для розширення кола читачів «Монітору».

За час свого існування «Монітор» виступав у ролі ефективного засобу для наочної демонстрації канадцям і українцям корисності продовження їх особливих стосунків. За словами Президента Л.М. Кучми: «Монітор, без сумніву, сприяє поширенню і поглибленню двостороннього співробітництва, особливо в питаннях

економіки та торгівлі. Адже розвиток добрих стосунків між Україною і Канадою в інтересах обох країн та їх народів».

ВІДДІЛ ПРОПАГУВАННЯ І НАДАННЯ ДОРАДЧИХ ПОСЛУГ

Під час здійснення останньої програми канадсько-українського партнерства

Працівники Бюро канадсько-українського партнерства у Києві

Конгрес українців Канади виконував роль пропагування та надання дорадчих послуг. Конгрес займався роз'ясненням необхідності ПКУП серед своїх прихильників і при потребі надавав дорадчі послуги керівникам різних проектів. Широка мережа членських організацій і осередків КУКУ по всій Канаді давала йому унікальну можливість допомагати у пошуках контактних осіб для здійснення проектів партнерства. Відділ спочатку мистився в Оттаві, але з часом був переведений до головного відділу КУКУ у Вінніпег.

ЗАВЕРШЕННЯ

Програма ПКУП була одним з найважливіших канадських проектів в Україні, що завдяки багатьом характеристикам піднялась на вищий рівень, ніж інші проекти технічного співробітництва, що фінансуються КАМР в регіоні.

Одне із характерних рис програми є її тривалість, починаючи від колишньої ініціативи «Партнери у прогресі» до Нової ПКУП. Це дало змогу українським і канадським партнерам ближче познайомитись один з одним і встановити довірливі стосунки. Хоча завжди було бажання скоріше побачити проекти в дії, п'ятирічний період надав можливість розвинути надійні довгострокові стосунки і зв'язки між партнерами.

Постійне оцінювання здійснених проектів, тісна співпраця і коментарі щодо програми з боку українських партнерів сприяли еволюційному розвитку програми для задоволення потреб України, що постійно мінялись. І справді, оскільки головними компонентами ПКУП були державне управління, охорона здоров'я і громадянське суспільство - ті сектори, в яких Україна потребувала допомоги у здійсненні реформ, - канадський досвід був дуже доречним і бажаним.

Поступово також розвивався новий, більш

досконалий підхід у здійсненні ефективніших і конкретніших реформ у цих секторах. Відбулась фундаментальна зміна у формі надання технічної допомоги Україні від розміщення добровільних радників до партнерства між інституціями. Практика показала правильність і успішність такого підходу, який більше впливає на українську інфраструктуру. Такі партнерські стосунки базуються не тільки на компетентних окремих особах - вони вносять інституційний контекст у процес змін.

Наявність майже з першого дня у центрі Києва бюро канадсько-українського партнерства допомогло розповсюдженню інформації та надало престижності здійснюванню проектам. Це неможливо було зробити на відстані. Свідченням доброї роботи бюро є його висока репутація серед інших канадських проектів, українських партнерів та й навіть представників міжнародних організацій, що активно діють у Києві.

Унікальними також були послуги, що надавались Відділом підтримки програм в Канаді. Проведення брифінгів для учасників проектів перед від'їздом на Україну збільшували індивідуальну ефективність, і цим самим сприяли успішності проектів. Регулярні зустрічі з керівниками ПКУП давали можливість обмінятися думками і проаналізувати різні питання. Один раз цей досвід був використаний для проведення форуму на тему «Канадське виконавче агентство», у якому взяли участь представники різних проектів. Форум був організований Відділом підтримки програм і відбувся наприкінці 1997 року. Реакція керівників проектів на цей захід була однотайно позитивною. З першого дня роботи керівники програм ПКУП працювали у тісному співробітництві.

На своїх сторінках «Монітор» висвітлював широке коло заходів між Україною і Канадою, а оскільки наш журнал був частиною ПКУП, то партнери практично завжди мали можливість друкувати тут свої матеріали. Коли журнал став двомовним і почав розповсюджуватись в Україні, то проекти ПКУП гарантовано мали резонанс поза межами місць і кіл, де вони здійснювались. Інформація про заходи проектів щодо реформи доходила до найвищих ешелонів влади в Україні. Як і скрізь, позитивне висвітлення в іноземних засобах масової інформації йде тільки на користь Україні.

Усе добре незмінно закінчується, так і ПКУП у березні 1998 р. закінчив свій договір із КАМР. Індивідуальні партнери продовжують іти своїми окремими шляхами. Кожен з них подав на розгляд КАМР нову пропозицію про продовження програми, і вони зараз на різних стадіях розгляду. Причому можливість одержання фінансування для одних виглядає більш перспективною, ніж для інших.